



روایت

سلاح‌های مخفی وایکینگ‌ها در جام جهانی نروژ فقط هالند نیست



بازگشت نروژ به بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان پس از ۲۸ سال غیبت، فراتر از یک نمایش انفرادی بوده است. اگرچه اربلینگ هالند با گل‌های حیاتی خود نقشی کلیدی در این صعود تاریخی ایفا کرده، اما موفقیت چشمگیر اسب سیاه مسابقات در آمریکای شمالی و رسیدن به مرحله یک‌چهارم نهایی که بهترین عملکرد تاریخ فوتبال این کشور در جام جهانی محسوب می‌شود، تنها حاصل درخشش او نیست. ارتش استاله سولباکن تیمی منسجم و چندبندی ساخته که حالا خود را برای نبرد بزرگ روز شنبه برابر انگلستان آماده می‌کند.

تغذیه غول نروژی

هالند برای درخشش به تغذیه مناسب نیاز دارد و وینگرهای نروژ به بهترین شکل این وظیفه را انجام داده‌اند. آنتونی نوسا، ستاره ۲۱ ساله و تکنیکی لایپزیش، در جناح چپ یک تهدید دائمی برای حریفان است. او با گل تماشایی‌اش مقابل ساحل عاج و ایجاد موقعیت‌های مداوم، نقش پررنگی در برنامه‌های هجومی تیم داشته است. علاوه بر او، آندریاس شیلدروپ ۲۲ ساله که نیم‌فصل موفقی را زیر نظر ژوزه مورینیو در بنفیکا سپری کرده، به عنوان یک تعویض طلایی روانه میدان می‌شود، همان‌طور که در دیدار بزرگ مقابل برزیل، با ورودش به زمین دو پاس گل به نام خود ثبت کرد. اسکار باب، بازیکن فولام نیز در سمت راست به عنوان مهره‌ای کارآمد همواره در دسترس کادر فنی بوده است.

خط میانی باتجربه

سولباکن در کمربند میانی تیمش از هماهنگی و تجربه فوق‌العاده‌ای بهره می‌برد. در راس این خط، مارتین اودگار، کاپیتان ۲۷ ساله آرسنال قرار دارد. اودگار اگرچه در دهه باشگاهی‌های گاهی با نوسان روبرو می‌شود، اما در پیراهن ملی یک رهبر بی‌جانشین است. او با وجود مصدومیت‌های فصل گذشته، با ۷ پاس گل در مرحله مقدماتی، بهترین بازیساز اروپا بود و در جام جهانی نیز با دیدن عالی خود، رابط اصلی خط میانی و اربلینگ هالند بوده است.

در کنار او، ساندر برگه، هافبک دفاعی مستحکم فولام و فردریک اوبسین، هافبک بنفیکا، تعامل عجیبی به تیم بخشیده‌اند. اورسن ۳۰ ساله که دو سال پیش از بازی‌های ملی خداحافظی کرده بود، با اصرار سولباکن به تیم بازگشت و به مهره فیکس جام تبدیل شد. همچنین پاتریک برگ، کاپیتان بودو گلیمت، در پی مصدومیت‌ها فرصت بازی یافت و با پاس گل‌های کلیدی مقابل سنگال و ساحل عاج، ارزش‌های خود را اثبات کرد.

نیمکت پربار

نروژ حتی در صورت غیبت احتمالی ماشین گلزنی خود، در خط حمله با فخر مهره روبرو نیست. الکساندر سورلوث که پس از به ثمر رساندن ۲۰ گل با پیراهن انتیکو مادرید به این تورنمنت آمده، به عنوان یک مهاجم چندپسته و فیزیکی شناخته می‌شود. سولباکن از او به عنوان بازیکنی فداکار یاد می‌کند که چه در کنار هالند و چه متمایل به راست، با دوندگی بالا در خدمت تیم است. یوزن استرانده لارسن، مهاجم کریستال پالاس نیز دیگر گزینه باکیفیت خط حمله است که در دیدار مقابل فرانسه در ترکیب اصلی قرار گرفت تا نشان دهد نروژ فراتر از یک ستاره، از یک «تیم» کامل بهره می‌برد.

سلاح مخفی نروژ در جناح راست

یکی از تاکتیک‌های جالب و غیرمتعارف سولباکن، هدایت حملات از جناحین با تکیه بر یولین رابرسون، مدافع راست بوروسیا دورتموند است. با متمایل شدن سورلوث به داخل محوطه جریمه، فضا برای نفوذهای رابرسون باز می‌شود؛ مدافعی که با ۱۸ پاس گل در فصل گذشته پوندس لیگا، روی ارسال‌ها و ضربات ایستگاهی یک ویرانگر به تمام معناست. بازگشت او از مصدومیت در دیدار مقابل برزیل، زنگ خطری جدی برای ساختار دفاعی انگلستان در بازی پیش رو خواهد بود. به نظر می‌رسد رویای سولباکن برای معرفی فوتبال هجومی و نوین از نروژ محقق شده و آنها اکنون ثابت کرده‌اند که در روز خوب خود، توانایی شکست دادن هر ابرقدرتی را در فوتبال جهان دارند.

رقابتی شانه‌به‌شانه برای فتح جام جهانی

امبایه خونسرد، مسی احساسی

روبواریو احتمالی در فینال دوخته شده است.

این دقیقاً همان داستانی است که چهار سال قبل در جام جهانی قطر هم رقم خورد؛ جایی که امبایه با هت‌تریک در فینال همه را شگفت‌زده کرد، اما در پایان این مسی بود که جام قهرمانی را بالای سر برد.

حالا بار دیگر این دو ستاره در مسیری موازی حرکت می‌کنند؛ یکی با خونسردی ویرانگر، دیگری با احساساتی که هر لحظه از چهره‌اش آشکار می‌شود و شاید داستان، یک فصل نهایی در فینال جام جهانی آماده کرده باشد.

فیلم «پرستیز» کریستوفر نولان که دو شعبده‌باز رقیب، رابرت انژی و آلفرد یودن، برای شکست دادن یکدیگر تا آخرین لحظه رقابت می‌کنند.

مسی در تلاش است پاسخ امبایه را بدهد و امبایه هم در پی واکنش به درخشش مسی است. هر دو تاکنون هشت گل به ثمر رسانده‌اند و هواداران با حیرت شاهد این دوئل تاریخی هستند.

حتی در لحظات ناکامی هم انگار سرنوشت این دو به هم گره خورده است. وقتی یکی پنالتی از دست می‌دهد، دیگری هم همان سرنوشت را تجربه می‌کند؛ گویی با طنابی نامرئی به هم متصل شده‌اند.

سه‌شنبه شب در آتلانتا، لیونل مسی پشت توپ ایستاد تا پنالتی آرژانتین مقابل مصر را بزند. تنها دو روز بعد، در فاکسبرو، نویت کیلیان امبایه بود که برای فرانسه برابر مراکش از روی نقطه پنالتی اقدام کند.

همه انتظار داشتند توپ‌ها وارد دروازه شوند؛ حتی با وجود اینکه مسی پیش از آن در مرحله گروهی مقابل آرژانتین یک پنالتی را از دست داده بود. اما مصطفی شوبیر، دروازه‌بان مصر و یاسین بونو سنگربان مراکش، نه‌تنها ضربات این دو اسطوره نسل جدید و قدیم را مهار کردند، بلکه برای لحظاتی آنها را یک جایگاه فرازمینی همیشه‌شان پایین آوردند و نشان دادند که حتی بزرگ‌ترین‌ها هم انسان هستند. اما این لحظه چندان دوام نداشت.

مسی خیلی زود کاری کرد که نامش روی نمایشگرهای نورانی ورزشگاه مرسدس بنز آتلانتا بدرخشد. امبایه نیز در ورزشگاه ژیلت پاسخ مشابهی داد و نامش در میان تشویق هواداران نقش بست.

به این ترتیب، آرژانتین و فرانسه همچنان در دو سوی جدول جام جهانی به حرکت خود ادامه می‌دهند و نگاه‌ها به یک

گزارش یک

ایمان گودزی

خبرنگار

هر بار که جام جهانی آینه‌ای مقابل کیلیان امبایه می‌گیرد، انگار تصویری از لیونل مسی در آن دیده می‌شود.

با کمی دقت، شباهت مسیر این دو فوق‌ستاره در جام جهانی ۲۰۲۶ عجیب به نظر می‌رسد. گویی داستانی نوشته شده که قرار است هر لحظه یکی پاسخ دیگری را بدهد. هر زمان مسی گل می‌زند، امبایه هم گل می‌زند؛ درست شبیه فیلم «پرستیز» کریستوفر نولان که دو شعبده‌باز رقیب، رابرت انژی و آلفرد یودن، برای شکست دادن یکدیگر تا آخرین لحظه رقابت می‌کنند.

مسی در تلاش است پاسخ امبایه را بدهد و امبایه هم در پی واکنش به درخشش مسی است. هر دو تاکنون هشت گل به ثمر رسانده‌اند و هواداران با حیرت شاهد این دوئل تاریخی هستند.

حتی در لحظات ناکامی هم انگار سرنوشت این دو به هم گره خورده است. وقتی یکی پنالتی از دست می‌دهد، دیگری هم همان سرنوشت را تجربه می‌کند؛ گویی با طنابی نامرئی به هم متصل شده‌اند.

سه‌شنبه شب در آتلانتا، لیونل مسی پشت توپ ایستاد تا پنالتی آرژانتین مقابل مصر را بزند. تنها دو روز بعد، در فاکسبرو، نویت کیلیان امبایه بود که برای فرانسه برابر مراکش از روی نقطه پنالتی اقدام کند.

همه انتظار داشتند توپ‌ها وارد دروازه شوند؛ حتی با وجود اینکه مسی پیش از آن در مرحله گروهی مقابل آرژانتین یک پنالتی را از دست داده بود. اما مصطفی شوبیر، دروازه‌بان مصر و یاسین بونو سنگربان مراکش، نه‌تنها ضربات این دو اسطوره نسل جدید و قدیم را مهار کردند، بلکه برای لحظاتی آنها را یک جایگاه فرازمینی همیشه‌شان پایین آوردند و نشان دادند که حتی بزرگ‌ترین‌ها هم انسان هستند. اما این لحظه چندان دوام نداشت.

مسی خیلی زود کاری کرد که نامش روی نمایشگرهای نورانی ورزشگاه مرسدس بنز آتلانتا بدرخشد. امبایه نیز در ورزشگاه ژیلت پاسخ مشابهی داد و نامش در میان تشویق هواداران نقش بست.

به این ترتیب، آرژانتین و فرانسه همچنان در دو سوی جدول جام جهانی به حرکت خود ادامه می‌دهند و نگاه‌ها به یک



«لئو همیشه گل می‌زند. همیشه این کار را کرده و همیشه هم خواهد کرد.» کیلیان امبایه در باره لیونل مسی گفت و ادامه داد: «اگر تمرکز او روی فوتبال برای پایان دادن به این داستان، یک فصل نهایی در فینال جام جهانی آماده کرده باشد.

مسی در دل طوفان

«لئو همیشه گل می‌زند. همیشه این کار را کرده و همیشه هم خواهد کرد.» کیلیان امبایه این جمله را درباره لیونل مسی گفت و ادامه داد: «اگر تمرکز او روی فوتبال برای پایان دادن به این داستان، یک فصل نهایی در فینال جام جهانی آماده کرده باشد.

مسی در تلاش است پاسخ امبایه را بدهد و امبایه هم در پی واکنش به درخشش مسی است. هر دو تاکنون هشت گل به ثمر رسانده‌اند و هواداران با حیرت شاهد این دوئل تاریخی هستند.

حتی در لحظات ناکامی هم انگار سرنوشت این دو به هم گره خورده است. وقتی یکی پنالتی از دست می‌دهد، دیگری هم همان سرنوشت را تجربه می‌کند؛ گویی با طنابی نامرئی به هم متصل شده‌اند.

سه‌شنبه شب در آتلانتا، لیونل مسی پشت توپ ایستاد تا پنالتی آرژانتین مقابل مصر را بزند. تنها دو روز بعد، در فاکسبرو، نویت کیلیان امبایه بود که برای فرانسه برابر مراکش از روی نقطه پنالتی اقدام کند.

همه انتظار داشتند توپ‌ها وارد دروازه شوند؛ حتی با وجود اینکه مسی پیش از آن در مرحله گروهی مقابل آرژانتین یک پنالتی را از دست داده بود. اما مصطفی شوبیر، دروازه‌بان مصر و یاسین بونو سنگربان مراکش، نه‌تنها ضربات این دو اسطوره نسل جدید و قدیم را مهار کردند، بلکه برای لحظاتی آنها را یک جایگاه فرازمینی همیشه‌شان پایین آوردند و نشان دادند که حتی بزرگ‌ترین‌ها هم انسان هستند. اما این لحظه چندان دوام نداشت.

مسی خیلی زود کاری کرد که نامش روی نمایشگرهای نورانی ورزشگاه مرسدس بنز آتلانتا بدرخشد. امبایه نیز در ورزشگاه ژیلت پاسخ مشابهی داد و نامش در میان تشویق هواداران نقش بست.

به این ترتیب، آرژانتین و فرانسه همچنان در دو سوی جدول جام جهانی به حرکت خود ادامه می‌دهند و نگاه‌ها به یک

ماندی که تنها یک گل زده بود، می‌توانست با کارت قرمز از زمین اخراج شود. الجزایر حتی شکایت رسمی خود را به فیفا ارائه کرد.

مسی خوش‌شانس بود که آن صحنه با اخراج همراه نشد.

با پایان بازی، به نظر می‌رسید او بار دیگر تحت تأثیر احساسات قرار گرفته است.

مسی پس از مسابقه گفت: «روزهای سختی را پشت سر گذاشته‌ام. این موضوع به فوتبال ارتباطی نداشت. آن احساسات به خاطر همان اتفاق بود.»

بعدتر مشخص شد که پدرش، خورخه مسی، با یک مشکل سلامتی مواجه شده و تحت مراقبت پزشکان قرار داشته است.

چالش آفریقایی‌ها

در مرحله شانزدهم نهایی مقابل کیپ‌پورد، مسی باز دیگر در مرکز داستان قرار گرفت. او در محوطه جریمه توپ را کنترل کرد و با ظرافتی همیشه‌ی، آرژانتین را پیش انداخت. در آن لحظه که توپ رسید قهرمان جهان مسیر ساده‌ای برای پیروزی خواهد داشت اما این‌طور نشد. کیپ‌پورد بارها به بازی برگشت و مسابقه را به وقت اضافه کشاند. وقتی سیدین لوپس کابیرا در دقیقه ۱۰۳ یکی از زیباترین گل‌های جام را به ثمر رساند و نتیجه را مساوی کرد، آرژانتین واقعاً در آستانه یک شوک بزرگ قرار گرفت. در نهایت، گل به خودی دینی بورخس بود که دو تیم را از هم جدا کرد و آرژانتین را به مرحله بعد رساند. اما در بازی بعدی، مصر حتی یک قدم جلوتر رفت. این بار آرژانتین نه فقط تحت فشار بود، بلکه واقعاً در آستانه حذف قرار داشت. برخلاف

نسل طلایی سوئیس در میهمانی غول‌ها

اعلام قدرت اروپا به فوتبال جهان



اتفاق روز

صعود سوئیس به یک چهارم نهایی جام جهانی پس از ۷۲ سال، فصلی کاملاً متفاوت از شگفتی‌های جام جهانی ۲۰۲۶ را رقم زد. دقایقی پس از آنکه سوت پایان ماراتن نفسگیر کلمبیا - سوئیس به صدا درآمد، پایان داد.

کودتای اروپایی

پیروزی سوئیس تنها یک موفقیت ملی نبود، بلکه بنیادهای قدرتمند از سوی قاره اروپا در اولین جام جهانی ۴۸ تیمی تاریخ بود. در حالی که هر سه میزبان مسابقات (آمریکا، مکزیک و کانادا) در یک هشتم نهایی سلاخی شدند، اروپا با جنگ و ندان میهمانی را مال

مرحله یک‌شانزدهم نهایی تلاش کرد با درگیری‌های فیزیکی و فشار مداوم، او را از جریان مسابقه خارج کند. سپس این ستاره فرانسوی با حملات لفظی و اظهارات نژادپرستانه یک سناتور پاراگوئه‌ای مواجه شد.

اما درون زمین، امبایه همان چهره همیشه‌ی را داشت: آرام، متمرکز و بدون نشانه‌ای از آشفتگی.

شاید دلیل این آرامش، اعتماد او به تیمی باشد که اطرافش ساخته شده است. امبایه می‌داند فرانسه فقط به او وابسته نیست. بازیکنانی مانند عثمان دیمله، برنیه توپ طلا، توانایی تغییر جریان مسابقه را دارند و بارها در همین جام نشان داده‌اند که می‌توانند سهم خود را ایفا کنند؛ درست مثل زمانی که فرانسه در ورزشگاه ژیلت به میدان می‌رود و همیشه راهی برای خلق موقعیت پیدا می‌کند.

هماهنگی

شاید بخشی از این آرامش هم به هماهنگی او با مایکل اولیسه مربوط باشد؛ اما مهم‌تر از همه، تفاوت بزرگ میان فرانسه و آرژانتین در ساختار تیمی است. فرانسه یک ماشین خلق موقعیت است. آنها مقابل مراکش ۲۲ بار به سمت دروازه شوت زدند و تقریباً همیشه این احساس وجود دارد که فرصت بعدی از راه خواهد رسید.

به همین دلیل، وقتی امبایه پنالتی خود را از دست داد، نشانه‌ای از نگرانی در او دیده نشد. دیدیه شان، سرمربی فرانسه، پس از بازی گفت: «هیچ تردیدی در ذهن بازیکنان ما حتی در ذهن کیلیان نداشت.»

و حق با او بود. امبایه باز دیگر راهی پیدا کرد؛ همان‌طور که

خود کرد.

از ۸ تیم حاضر در یک‌چهارم نهایی، ۶ تیم اروپایی هستند؛ یعنی ۷۵ درصد از کل تیم‌های باقی‌مانده، آن هم در حالی که امسال تنها ۲۳ درصد سهمیه به اروپا اختصاص یافته بود.

نسل طلایی

ژاکا پس از این صعود تاریخی، با غرور اعلام کرد: «ما سال‌ها منتظر نوشتن چنین داستانی بودیم. این صعود، تاجگذاری این نسل ویژه از فوتبال سوئیس است، اما این نسل برای ماندن در تاریخ، باید شنبه در استادیوم کانزاس سیتی مقابل قهرمان جهان صفا آرایبی کند.

آرژانتین لیونل اسکالونی تا اینجای جام جذاب‌ترین بازی‌های تورنمنت را رقم زده، اما کامبک جنون‌آمیز و سخت آنها مقابل مصر (۲-۲) نشان داد که خط دفاعی آلبی سلسسته تا چه حد نفوذپذیر است.

سوئیس برای عبور از سد لیونل مسی و ارتش او، به چیزی فراتر از بازی دفاعی و دلخوشی به ضربات پنالتی نیاز دارد. آنها باید بهترین نمایش تاریخ خود را ارائه دهند تا میهمانی باشکوه اروپا در قاره جدید، به دست پادشاه آرژانتینی خراب نشود. سفر سوئیس ادامه دارد و ژاکا هنوز دوست ندارد بیدار شود.

همیشه پیدا می‌کند. او با یک ضربه کات‌دار تماشایی، توپ را از کنار ایسا دیوپ و یاسین بونو عبور داد و به تور دروازه رساند؛ گلی که بیستمین گل او در تاریخ جام‌های جهانی بود.

رکوردی خیره‌کننده، به خصوص وقتی در نظر بگیریم که امبایه در نیمه از تعداد جام‌های جهانی‌ای که مسی تجربه کرده، به این آمار رسیده است.

نزدیک پایان مسابقه، لحظه‌ای نگران‌کننده رقم خورد. امبایه روی زمین نشست و درخواست تعویض کرد. اما این تنها یک تصمیم احتیاطی بود؛ مشکلی جزئی در ناحیه مچ پا که شادی‌های او پس از پایان بازی نشان داد چندان جدی نبوده است.

امبایه رقصید، بالا و پایین پرید و با لبخندی بزرگ جشن گرفت. هیچ نشانی از نازکنی که دقایقی قبل درد کشیده باشد در چهره‌اش دیده نمی‌شد.

تجربه لیونل مسی و کیلیان امبایه در این جام جهانی از یک سو شبیه هم است و از سوی دیگر کاملاً متفاوت.

هر دو ستاره درخشان بوده‌اند، هر دو هشت گل زده‌اند، هر دو پنالتی از دست داده‌اند و هر دو بارها سرنوشت تیم‌هایشان را تغییر داده‌اند.

اما یکی مسیرش را از دل آشوب، فشار و لحظات بحرانی طی کرده و دیگری در آرامش یک ماشین قدرتمند قدم برداشته است.

با این حال، هدف هر دو یکی است: فتح دومین جام جهانی برای رسیدن به این رؤیا انتخاب کرده‌اند. امیدواریم حداقل یک هفته دیگر هم فوتبال جهان را محو خودشان نگه دارد.



سوئیس برای عبور از سد لیونل مسی و ارتش او، به چیزی فراتر از بازی دفاعی و دلخوشی به ضربات پنالتی نیاز دارد. آنها باید بهترین نمایش تاریخ خود را ارائه دهند تا میهمانی باشکوه اروپا در قاره جدید، به دست پادشاه آرژانتینی خراب نشود. سفر سوئیس ادامه دارد و ژاکا هنوز دوست ندارد بیدار شود.